

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 31 października 1960 r.

w sprawie zasad wynagradzania i czasu pracy pracowników samochodowych w jednostkach budżetowych.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 października 1960 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników państwowych (Dz. U. Nr 47, poz. 284) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadzenie zasad wynagradzania pracowników samochodowych określonych w niniejszym zarządzeniu powinno nastąpić — zgodnie z § 2 ust. 3 uchwały nr 283a Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. w sprawie poprawy organizacji pracy transportu samochodowego oraz zasad wynagradzania i czasu pracy pracowników samochodowych (Monitor Polski Nr 67, poz. 317) — równoległe z realizacją przedsięwzięć organizacyjnych zmierzających do usprawnienia pracy transportu samochodowego i zmniejszenia faktycznego czasu pracy kierowców.

2. Dla realizacji w jednostkach budżetowych zaleceń, o których mowa w ust. 1, niezbędne jest:

- 1) skupienie dyspozycji środkami transportu na potrzeby administracji w jednej komórce organizacyjnej,
- 2) wprowadzenie prawidłowej dokumentacji eksploatacji pojazdów, czasu pracy kierowców oraz innych danych potrzebnych do obliczania zarobków i zapewnienia należytej kontroli pracy przewozowej,
- 3) dokonywanie systematycznej analizy i kontroli właściwego wykorzystania pracy transportu samochodowego,
- 4) korzystanie w większej mierze z usług przedsiębiorstw transportowych i środków publicznej lokomocji.

§ 2. Zarządzenie normuje zasady wynagradzania pracowników samochodowych zatrudnionych w:

- 1) ministerstwach i urzędach centralnych,
- 2) prezydiach rad narodowych wojewódzkich (miast wyłączonych z województw), powiatowych, miejskich, dzielnicowych,
- 3) terenowych urzędach podległych ministrom (kierownikom urzędów centralnych), nie podporządkowanych radom narodowym,
- 4) innych jednostkach budżetowych podległych wymienionym wyżej urzędom, jeżeli w stosunku do nich nie zostały wydane odrębne przepisy.

§ 3. „Pracownikami samochodowymi” w rozumieniu niniejszego zarządzenia są:

- 1) kierowcy i pomocnicy kierowców pojazdów samochodowych,
- 2) pracownicy dysponujący taborem samochodowym,
- 3) pracownicy pomocniczych warsztatów samochodowych.

§ 4. Do pracowników, o których mowa w § 3, stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy o czasie pracy w przemyśle i handlu.

§ 5. Kierowcom i pomocnikom kierowców pojazdów samochodowych przysługuje wynagrodzenie zasadnicze za każdą

godzinę pracy od 3,50 do 5,50 zł zgodnie z tabelą stawek i zaszeregowani stanowiącą załącznik nr 1 do zarządzenia

§ 6. 1. Kierowcom pojazdów samochodowych przysługuje dodatek do stawki wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy w następującej wysokości:

1) za prowadzenie pojazdów ciężarowych o ładowności od 3,5 do 5 ton	0,50 zł,
2) za prowadzenie pojazdów ciężarowych o ładowności powyżej 5 ton	1,00 zł,
3) za prowadzenie autobusów	1,50 zł,
4) za prowadzenie pojazdów warsztatowych i specjalnych	1,50 zł,
5) za prowadzenie mikrobusów	0,50 zł.

2. Za pracę na pojazdach wymienionych w ust. 1 z przyczepami dodatek przysługujący kierowcom prowadzącym te pojazdy zwiększa się o 0,50 zł za każdą przyczepę, z tym że dodatek łącznie nie może przekraczać

1,50 zł.

3. Pomocnikom kierowców na pojazdach wymienionych w ust. 1 i 2 przysługuje dodatek w wysokości 0,50 zł za każdą godzinę pracy.

§ 7. 1. Kierowcom pojazdów ciężarowych przyznaje się premie indywidualne w wysokości do 25% wynagrodzenia zasadniczego łącznie z dodatkiem za rodzaj prowadzonego pojazdu, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 2.

2. Wysokość premii indywidualnej uzależnia się od:

- 1) przestrzegania dyscypliny pracy,
- 2) przestrzegania przepisów o ruchu drogowym,
- 3) dbałości o stan techniczny pojazdu i o jego wygląd,
- 4) poprawnego stosunku do dysponentów pojazdu,
- 5) braku skarg na niewłaściwe wykonywanie obowiązków służbowych przez kierowcę.

3. Czas pracy kierowców ciężarowych pojazdów samochodowych nie powinien przekraczać 225 godzin miesięcznie. Do tego czasu pracy nie wlicza się czasu przeznaczanego na obsługę codzienną pojazdów samochodowych.

4. W razie przekroczenia czasu pracy określonego w ust. 3 wysokość premii indywidualnej ulega odpowiedniemu zmniejszeniu.

5. Premie indywidualne przyznaje kierownik danej jednostki organizacyjnej bądź upoważniony przez niego pracownik.

6. Pomocnikom kierowców przysługują premie do wysokości 50% premii przyznanej kierowcy, z którym pomocnik współpracuje, pod warunkiem należytego wywiązywania się z obowiązków służbowych.

§ 8. Utrzymuje się przejściowo dotychczasowe zasady premiowania kierowców i pomocników kierowców za oszczęd-

ność paliwa płynnego (benzyna i olej napędowy), określone w uchwale nr 254 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie zasad premiowania kierowców pojazdów samochodowych za oszczędność paliwa płynnego (Monitor Polski Nr 62, poz. 348), oraz zasady premiowania za oszczędność ogumienia określone w uchwale nr 239 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1959 r. w sprawie premiowania kierowców za zdanie opon, nadających się do użycia w trakcji konnej lub do bieżnikowania (Monitor Polski Nr 56, poz. 270).

§ 9. 1. Kierowcom przysługuje jednorazowa premia za osiągnięcie normy przebiegu przed naprawą główną w wysokości:

- 1) do 700 zł na samochodzie osobowym,
- 2) do 800 zł na pojeździe ciężarowym.

2. Za podstawę premiowania przyjmuje się osiągnięcie ustalonej przepisami wydanymi przez Ministra Komunikacji normy przebiegu do naprawy głównej. Liczbę kilometrów ustala się na podstawie sprawnie działającego licznika kilometrów.

3. Premia nie przysługuje w przypadku, gdy pojazd przed osiągnięciem normy przebiegu międzynaprawczego poddany został więcej niż 2 naprawom średnim.

4. Jeżeli do uzyskania premii przyczyniło się kilku kierowców, premię dzieli się proporcjonalnie do ilości kilometrów przejechanych na danym pojeździe przez każdego z nich.

5. W celu stwierdzenia, czy stan techniczny pojazdu jest odpowiedni i pojazd może być nadal eksploatowany po osiągnięciu normy przebiegu, pojazd ten powinien być poddany komisijnemu przeglądowi technicznemu.

6. Wysokość premii w ramach ustalonych stawek powinna być uzależniona od odpowiedniego stanu technicznego pojazdu po osiągnięciu normy przebiegu, z tym że najwyższą premię przyznaje się w przypadku, gdy komisja, o której mowa w ust. 5, orzeknie, że pojazd samochodowy może osiągnąć jeszcze co najmniej 10 tys. kilometrów po osiągnięciu normy przebiegu.

7. Pomocnikom kierowców przysługuje premia, o której mowa w ust. 1—6, w wysokości do 160 zł.

§ 10. 1. W okresie naprawy głównej i średniej kierowca i pomocnik kierowcy otrzymują tylko wynagrodzenie według stawki wynagrodzenia zasadniczego (§ 5)

2. Kierowcy i pomocnik kierowcy, który uczestniczy w naprawie głównej lub średniej, może być przyznana premia w wysokości do 35% wynagrodzenia zasadniczego.

§ 11. 1. Pracownikom dysponującym taborem samochodowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze zgodnie z tabelą wynagrodzeń stanowiącą załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

2. Pracownikom tym przyznaje się w trybie określonym w § 7 ust. 4 premie indywidualne w wysokości do 40% wynagrodzenia zasadniczego.

3. Wysokość premii indywidualnej uzależnia się od:

- 1) sprawnego działania pojazdów mechanicznych w okresie danego miesiąca,

2) terminowego przydzielania pojazdów do dyspozycji użytkowników,

3) prawidłowej weryfikacji kart drogowych i innych dokumentów eksploatacyjno-drogowych.

4. W razie przekroczenia środków finansowych przeznaczonych na płace kierowców z winy pracowników bezpośrednio dysponujących taborem samochodowym premia, o której mowa w ust. 1—3, ulega odpowiedniemu zmniejszeniu. Przez pracowników bezpośrednio dysponujących taborem samochodowym rozumie się starszych dyspozytorów i dyspozytorów.

§ 12. Mianowanym i zaszeregowanym do grup uposażenia pracownikom samochodowym pobierającym wynagrodzenie według zasad przewidzianych w § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 października 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników samochodowych w jednostkach budżetowych (Monitor Polski Nr 101, poz. 1173) przysługuje prawo wyboru pomiędzy wynagrodzeniem określonym w powołanym zarządzeniu a wynagrodzeniem określonym niniejszym zarządzeniem.

§ 13. 1. Robotnikom pomocniczych warsztatów samochodowych przysługuje wynagrodzenie zasadnicze za każdą godzinę pracy od 3,20 do 7,20 zł zgodnie z tabelą płac i zaszeregowania stanowiącą załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.

2. Robotnikom, o których mowa w ust. 1, wykonującym pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych przysługuje dodatek do wynagrodzenia zasadniczego określony w załączniku nr 4 do niniejszego zarządzenia.

3. Robotnikom pomocniczych warsztatów samochodowych przyznaje się premie indywidualne w wysokości do 40% wynagrodzenia zasadniczego.

4. Wysokość premii indywidualnej uzależnia się od:

- 1) przestrzegania dyscypliny pracy,
- 2) terminowego wykonania napraw (zadań miesięcznych, dziennych),
- 3) jakościowo dobrego wykonywania napraw,
- 4) przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 5) właściwego stosunku do mienia społecznego (w szczególności do narzędzi oraz materiałów używanych przy przeprowadzaniu naprawy).

§ 14. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 października 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników samochodowych w jednostkach budżetowych (Monitor Polski Nr 101, poz. 1173), z zastrzeżeniem wyjątku, o którym mowa w § 12 niniejszego zarządzenia.

§ 15. Zaleca się instytucjom społecznym wprowadzenie zasad wynagradzania pracowników samochodowych, określonych w zarządzeniu.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1960 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 31 października 1960 r. (poz. 379).

Załącznik nr 1.

TABELA STAWEK I ZASZEREGOWAŃ KIEROWCÓW I POMOCNIKÓW KIEROWCÓW POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH

1. Tabela stawek kierowców i pomocników kierowców pojazdów samochodowych.

Grupa płac	Stawka w złotych za 1 godzinę pracy
I	5,50
II	4,80
III	4,00
IV	3,50

2. Zasady zaszeregowania kierowców i pomocników kierowców pojazdów samochodowych.

Kierowców samochodowych i ich pomocników zaszeregowuje się:

do I grupy płac — kierowców, jeżeli spełniają równocześnie następujące warunki:

- mają pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych pierwszej kategorii,
- posiadają kwalifikacje monterów co najmniej IV kategorii taryfikatora kwalifikacyjnego transportu drogowego i lotniczego,
- mają co najmniej 5-letni staż na pojeździe samochodowym,
- prowadzą autobusy, pojazdy ciężarowe o ładowności łącznie z przyczepami co najmniej 5 ton lub pojazdy specjalne.

Poza tym do I grupy płac zaszeregowuje się kierowców, którzy mają pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych pierwszej kategorii, jeżeli:

- w dniu wejścia w życie zarządzenia byli zaszeregowani do I grupy płac co najmniej od roku lub
- ze względu na stan zdrowia zostali przeniesieni z autobusu, pojazdu ciężarowego lub pojazdu specjalnego na samochód osobowy, pod warunkiem przepracowania na wymienionych rodzajach pojazdów co najmniej 10 lat;

do II grupy płac — kierowców, którzy spełniają następujące warunki:

- posiadają pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych drugiej kategorii, co najmniej 3-letni staż na pojeździe samochodowym oraz prowadzą autobusy, pojazdy ciężarowe (bez względu na ładowność) lub specjalne,
- posiadają pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych pierwszej kategorii, a nie odpowiadają w pełni warunkom określonym dla pierwszej grupy płac lub dla prowadzących samochody osobowe;

do III grupy płac:

nie wymienionych wyżej kierowców samochodowych,

do IV grupy płac:

pomocników kierowców pojazdów samochodowych.

Załącznik nr 2.

TABELA WYNAGRODZEŃ ZASADNICZYCH PRACOWNIKÓW DYSPONUJĄCYCH TABOREM SAMOCHODOWYM

Ilość pojazdów mechanicznych	Kierownik warsztatu pomocniczego, stacji obsługi	Starszy dyspozytor	Dyspozytor, zastępca kierownika warsztatu pomocniczego, stacji obsługi	Kierownik garażu	Kontroler techniczny
do 25 pojazdów mechanicznych	900—1300	—	800—1200	800—1100	800—1200
26 do 50 pojazdów mechanicznych	1000—1500	—	900—1300	900—1200	900—1300
51 do 100 pojazdów mechanicznych	1200—1700	1200—1700	1000—1400	1000—1300	1000—1400
101 do 150 pojazdów mechanicznych	1400—1900	1400—1900	1100—1600	—	1100—1600
powyżej 150 pojazdów mechanicznych	1500—2000	1500—2000	1300—1800	—	1100—1600

TABELA PŁAC I ZASZEREGOWAŃ ROBOTNIKÓW POMOCNICZYCH WARSZTATÓW POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH

Tabela stawek wynagrodzenia zasadniczego robotników pomocniczych warsztatów pojazdów samochodowych.

Grupa płac	Stawka w złotych za 1 godzinę
VIII	7,20
VII	6,45
VI	5,75
V	5,10
IV	4,55
III	4,05
II	3,60
I	3,20

Tabela zaszeregowania robotników pomocniczych warsztatów pojazdów samochodowych.

Lp.	Nazwa specjalności	Grupa zaszeregowania	Uwagi
1	Błacharz nadwoziowy	IV—VIII	Charakterystyki poszczególnych zawodów określa taryfikator kwalifikacyjny transportu drogowego i lotniczego, część IV — remont i obsługa taboru samochodowego.
2	Elektromonter samochodowy	IV—VIII	
3	Kowal samochodowy	V—VII	
4	Lakiernik samochodowy	VI—VIII	
5	Monter podwoziowy	III—VII	
6	Monter samochodowy	VI—VIII	
7	Monter silników	IV—VIII	
8	Monter zespołów	III—VII	
9	Palacz	III—V	
10	Spawacz	V—VII	
11	Stolarz nadwoziowy	V—VII	
12	Ślusarz samochodowy	V—VII	
13	Tapicer samochodowy	V—VI	
14	Tokarz	IV—VIII	
15	Wulkanizator	IV—VIII	
16	Zmywacz samochodów	III	
17	Pomoc fachowa	II—III	
18	Dozorca	I—II	
19	Sprzątaczką	I	

DODATEK DO WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO ROBOTNIKÓW POMOCNICZYCH WARSZTATÓW SAMOCHODOWYCH ZA PRACĘ W WARUNKACH SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA LUB UCIAŻLIWYCH

Grupa I.

Dodatek w wysokości 0,25 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:

- a) mycie detali w benzynie, olejach gazowych, naftcie, acetonie, spirytusie — przy zatrudnieniu bez przerwy w ciągu dnia pracy,
- b) czyszczenie ręczne (płukanie) zbiorników paliwa,
- c) obsługa automatów chłodzonych olejami lub emulsją przy szczególnie drażniących chłodziwach (w tym przypadku dodatek może być wypłacany tylko wyjątkowo po uprzednim każdorazowym uzyskaniu opinii wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej),
- d) prace monterskie przy naprawach i przeglądach instalacji doprowadzających gaz w samochodach zgazyfikowanych,
- e) ładowanie akumulatorów,
- f) destylowanie elektrolitów,
- g) przygotowanie, nalewanie i nasywanie elektrolitem (elektrolizer) przy produkcji ogniw i baterii,
- h) prace przy sortowaniu ręcznym i przebieraniu ołowiu,
- i) usuwanie lakieru z karoserii środkami chemicznymi.

Grupa II.

Dodatek w wysokości 0,50 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:

- a) obsługa pieców hartowniczych i kuziennych,
- b) cynowanie i cynkowanie,
- c) spawanie gazowe i elektryczne (łukowe),
- d) malowanie i lakierowanie ręczne farbami nitro i bitumicznymi,
- e) obsługa kotłowni i palacze przy ręcznym zasypywaniu palenisk i oczyszczaniu popielników (rusztów) przy zatrudnieniu bez przerwy w ciągu dnia pracy,
- f) odtłuszczenie w ługu,
- g) natryskiwanie podwozi olejami gazowymi,
- h) szlifowanie i polerowanie metali na sucho,
- i) rozcieńczanie farb i lakierów,
- j) hartowanie stali,
- k) naprawa akumulatorów,
- l) zalewanie akumulatorów pakietem,

Uwaga. W razie zbiegu dwóch dodatków przysługuje dodatek wyższy.

- l) obsługa pras i młotów na gorąco,
- m) impregnacja uzwojeń lakierem nitro,
- n) prace przy przeprowadzaniu prób i naprawie pomp wytryskowych i wytryskiwaczy paliwa silników spalinowych w razie zatrudnienia bez przerwy w ciągu dnia pracy,
- o) obsługa stacji wytwornic acetylenowych i napraw wytwornic,
- p) wulkanizacja gumy,
- r) lutowanie przy produkcji masowej,
- s) naprawa silników spalinowych pracujących na benzynie etylizowanej.

Grupa III.

Dodatek w wysokości 0,75 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:

- a) obróbka mechaniczna i ręczna ołowiu,
- b) lakierowanie natryskowe,
- c) izolowanie watą szklaną,
- d) obsługa hamowni silników.

Grupa IV.

Dodatek w wysokości 1,00 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:

- a) obtaczanie tarcz ściernych przy braku wentylacji wyciągowej,
- b) hartowanie i odpuszczanie w kąpielach solnych i cjanowych,
- c) ołowienie przedmiotów metalowych na gorąco, lutowanie ołowiem i szlifowanie ołowiu,
- d) formowanie płyt akumulatorowych,
- e) cięcie i oczyszczanie wyformowanych płyt akumulatorowych przed zmontowaniem,
- f) montowanie akumulatorów — składanie ogniw,
- g) lutowanie płyt i połączeń akumulatorowych,
- h) miniowanie,
- i) metalizacja natryskowa,
- j) piaskownicy i pomoc,
- k) przetapianie i rafinacja ołowiu lub antymonu, odlewanie kulek ołowianych, płyt akumulatorowych.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.